

Syge befinder sig ombord, og henvise Skibet med samt sine Syge og Lig til Kvarantæneanstalten. Der opstaar i det praktiske Liv en meget vanskelig Kollision. Et Lig kan befinde sig under saadanne Omstændigheder ombord, at, naar man, selv om Skibet ligger i en Fjord, negter at modtage Riget iland, kan det være et Paabud til Skipperen om at kaste Riget overbord. Men ogsaa Syge kan befinde sig under saadanne Forhold ombord — f. Ex. i et Seilskib, hvor der ikke er et Sygelufaf adskilt fra Matroskuffet, og hvor altsaa den Syge ligger sammen med det øvrige Mandskab — at det virkelig er en vanskelig Sag at sige — det kunde jo være til et Seilskib, som kommer til Aalborg —: Nei, de Syge, som ere ombord, tør vi ikke modtage iland for ikke at udsætte vor By for Pestmitte, og derfor maa du seile med dem til Præstø til Kvarantæneanstalten der. Det kan være vanskeligt at udføre i det praktiske Liv; men jeg erkjender, at for dem, som tro paa Pestmitte, og som tro, at den kan komme hertil, vil ganske vist den Ulykke, hvormed man truer det hele Samfund eller en større eller mindre Del deraf ved at modtage de paa et Skib fra et pestmittet Sted ankomne Syge iland, kunne gjøre det forsvareligt at sige: Nei, vi ville ikke modtage de Syge. Men jeg ønskede da, at det maatte blive udtalt, f. Ex. fra den ærede Ordførers Side, at min Forslaaelse af Loven i saa Henseende er rigtig, nemlig at Dørligheden eller Kvarantænekommissionen i saadanne Tilfælde er berettiget eller maatte endog forpligtet til at afvise de Syge. I begge Tilfælde vilde jeg imidlertid henstille, om der ikke burde henvises fra den almindelige Regel, som § 9 indeholder, til de Undtagelser, som finde Sted efter § 16 og §§ 20 og 24, for at det strax kunde forstås, at den Regel, som gives i § 9, ikke er almindelig, men taaler Undtagelser.

Carstensen: Det er kun et Par korte sproglige Bemærkninger, som jeg ønsker at fremføre i Anledning af de Udtalelser, vi have hørt af det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Ogenbøll). Det er ganske sikkert, at efter den almindelige Sømandsopfattelse forstaar man ved „Skib“ kun et større Fartøj, som fører Seil, medens „Fartøj“ baade omfatter Skibe og Baade. Det ærede Medlem har derfor stillet et Vndringsforslag, hvori han udelader Udtrykket „Baad“; men om han derved har ramt det Rette, forekommer mig tvivlsomt. Den ærede Ordfører gjorde ganske

rigtig gjældende, at i Sportelreglementet af 1814 anvendes netop den Form, som Udvalget bringer i Forslag. Denne Form har altsaa Hævd paa sig. Naar man derimod efter „Skib“ sætter i Parantes: „hvorede forstås ethvert Fartøj“, saa fristes Sømanden, hvis Forstand ikke er meget uddannet i retskyndig Henseende, til derved kun at forstå Seilfartøier, og jeg tror derfor, at, naar jeg skulde vælge imellem de to Forslag, vilde jeg foretrække Udvalgets Formulering af Paragrafen. Jeg vilde imidlertid foretrække at sætte „Fartøier“ udenfor Parantesen og indenfor Parantesen „Skibe og Baade“, thi saa vilde der ingen Tvivl være. Et andet sprogligt Spørgsmaal fremkom for lidt siden under Forhandlingen, nemlig hvorvidt man kunde bruge Udtrykket „Skib“ som en Person eller et levende Væsen. Enhver, som har faret tilfjøs, nærer ingen Tvivl derom, og der er ogsaa af den ærede Ordfører anført forskellige bekræftende Exempler derpaa.

Justitsministeren (Nelleman): Jeg skal med Hensyn til det foreliggende Vndringsforslag bemærke, at jeg ikke har Noget imod den Forandring, der foreslaas af Udvalget til § 3, og som altsaa navnlig gaar ud paa at fjerne den Tvivl, der formenes at være tilstede ved Brugen af Udtrykkene „Fartøj“ og „Skib“. Grunden til, at § 3 udtrykker sig saaledes, som den gjør, at den paa det første Sted bruger Udtrykket „Fartøj“ og paa det sidste bruger Udtrykket „Skib“ er ganske simpelt den, at man ikke let tænker sig det Tilfælde, at Nogen skulde blive sat ombord i en Baad fra en anden Baad, for at sættes i Land, men at man jo naturlig tænker paa det Tilfælde, at Nogen fra et Skib kommer ombord i en Baad og derefter sættes i Land. Derfor bruges Udtrykket: „Intet Fartøj, som ankommer fra udenlandsk Havn, eller som i Søen har modtaget Personer eller Gods fra saadant Skib“. Men det Tilfælde kan jo naturligvis tænkes, at det er fra Baad og ikke fra Skib, at man paa en Baad eller et Fartøj har modtaget Personer for at sætte dem i Land, og derfor har jeg ikke Noget imod, at man vælger en Uffattelse, hvorede enhver saadan Tvivl undgaas. Redaktionen af § 3 har altsaa, som jeg bemærkede, sin ret naturlige Grund i den Betragtning, jeg anførte, og det ærede Medlem vil derfor ogsaa finde, at den norske Kvarantænelovs § 4, som i denne Lov er det tilsvarende Sted, udtrykker sig paa